

KOMISIJAS IETEIKUMS (ES) 2020/1366**(2020. gada 23. septembris)****par ES mehānismu sagatavotībai ar migrāciju saistītām krīzēm un to pārvaldībai****(Migrācijas sagatavotības un krīzes plāns)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 292. pantu,

tā kā:

- (1) 2015. gada bēgļu krīze atklāja nepilnības un trūkumus ES un valstu migrācijas krīžu pārvaldības sistēmās, kā arī pieejamu spēju un instrumentu trūkumu tajās dalībvalstīs, kuras visvairāk izjūt spiedienu. Krīze atklāja nepieciešamību vienlaicīgi rīkoties vairākās jomās – izcelsmes, tranzīta un/vai galamērķa trešās valstīs, pie ES ārējām robežām un citās dalībvalstīs, kuras izjūt spiedienu.
- (2) Pasākumi, ko Savienība un dalībvalstis veica pēc 2015. gada bēgļu krīzes, bija vērsti uz dažādām politikas, likumdošanas, darbības un finanšu vajadzībām, un to mērķis bija uzlabot migrācijas pārvaldības ilgtspēju. Šie bezprecedenta centieni, kas saistīti ar pasākumiem valstu, starptautiskā un ES līmenī, veicināja neatbilstīgu ieceļotāju skaita secīgu samazināšanos gadu no gada, galu galā 2019. gadā sasniedzot zemāko līmeni sešu gadu laikā.
- (3) Tomēr situācija pie ārējām robežām joprojām ir ļoti nestabila, un ir vajadzīgi turpmāki uzlabojumi, lai labāk sagatavotos iespējamām liela mēroga migrācijas krīzēm. Turklāt migranti, kas neatļauti pārvietojas un iesniedz patvēruma pieteikumus vairākās dalībvalstīs, var radīt smagu slogu valstu patvēruma sistēmām.
- (4) Lai izvairītos no šķietami nekontrolētu migrācijas plūsmu rašanās, kas ienāktu ES tāpat kā 2015. gadā, un lai nodrošinātu valstu migrācijas sistēmu efektīvu darbību, ir nepieciešams konsolidēt līdz šim izveidoto operatīvo sadarbību, izveidojot sistēmu, kas atbalsta attiecīgo tiesību aktu koordinētāku izmantošanu. Šādas sistēmas izveide būtiski palīdzētu nodrošināt, ka dalībvalstis un Savienība veido noturību, kas vajadzīga, lai efektīvi risinātu jebkāda veida migrācijas krīzes. Turklāt būtu regulāri jāuzrauga migrācijas situācija, lai, kad vien iespējams, varētu pieņemt lēmumus, pamatojoties uz pilnīgu situācijas attēlu. Šim procesam būtu jābalstās uz pieredzi, kas pēc 2015. gada bēgļu krīzes gūta, pārtraugot migrācijas situāciju, tostarp Padomes integrētā krīzes situāciju politiskās reaģēšanas (IPCR) mehānisma attiecīgās aktivizācijas rezultātā izdodot integrētos situācijas apzināšanās un analīzes (ISAA) ziņojumus.
- (5) Lai stiprinātu Savienības un dalībvalstu noturību, visām ieinteresētajām personām, tostarp dalībvalstīm, izmantojot divpusējus kanālus, būtu jāturpina aktīvi iesaistīties konfliktu novēršanā un atrisināšanā, kā arī savstarpēji jābrīdina par iespējamu krīzi trešā valstī, kas varētu izraisīt migrācijas krīzi ES. Būtu jāizmanto visi attiecīgie ES instrumenti saskaņā ar to tiesisko regulējumu un galvenajiem mērķiem, lai atbalstītu partnervalstis spēju veidošanā un šādu krīžu risināšanā, pirms to ietekme sasniedz ES, vienlaikus pastiprinot migrācijas politikas mērķus.
- (6) Efektīva operatīvā reakcija uz migrācijas krīzi ir atkarīga no atsevišķu dalībvalstu sagatavotības un to spējas izvietot vajadzīgo aprīkojumu un piešķirt resursus, kā arī no koordinētas rīcības, ko atbalsta esošās Savienības struktūras. Turklāt visiem attiecīgajiem dalībniekiem ir ātri un efektīvi jāsadarbjas. Tādēļ efektīvs un savlaicīgs krīzes pārvaldības mehānisms balstās uz iepriekš izveidotām krīzes sadarbības procedūrām, kurās ir skaidri noteikti galveno dalībnieku uzdevumi un pienākumi valstu un Savienības līmenī.
- (7) Ir nepieciešams strukturēts migrācijas pārvaldības mehānisms ar reāllaika pārraudzību, agrīno brīdināšanu un centralizētu, koordinētu ES reakciju, lai visās ES iestādēs un aģentūrās sadarbībā ar dalībvalstīm pēc vajadzības mobilizētu struktūras, instrumentus, cilvēkresursus un finanšu resursus.

- (8) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2019/1896 ⁽¹⁾ par Eiropas Robežu un krasta apsardzi ir noteikta Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras (*Frontex*) un dalībvalstu kompetento iestāžu kopīgā atbildība par Eiropas integrētās robežu pārvaldības īstenošanu. Ir arī jānodrošina situācijas apzināšanās un integrēta plānošana Eiropas integrētajai robežu pārvaldībai, tostarp ārkārtas rīcības plānošana.
- (9) Migrācijas sagatavotības un krīzes plāna pamatprincipiem vajadzētu būt šādiem: prognozēšana, solidaritāte un taisnīga atbildības sadale, koordinācija, savlaicīga reaģēšana un elastīga resursu piešķiršana.
- (10) Migrācijas sagatavotības un krīzes plāna galvenais mērķis ir nodrošināt situācijas apzināšanos un labāku sagatavotību, no vienas puses, un efektīvu pārvaldību un savlaicīgu reaģēšanu, no otras puses.
- (11) Migrācijas sagatavotības un krīzes plānam būtu jānodrošina operatīva sistēma migrācijas plūsmu un migrācijas situāciju pārraudzībai un prognozēšanai, noturības veidošanai, kā arī koordinētas reakcijas organizēšanai migrācijas krīzes gadījumā. Šie mērķi atspoguļo divus galvenos posmus, kas izklāstīti migrācijas sagatavotības un krīzes plānā, proti, pārraudzību un sagatavotību, no vienas puses, un krīžu pārvaldību, no otras puses.
- (12) Migrācijas sagatavotības un krīzes plānā migrācijas krīze būtu jādefinē kā jebkura situācija vai norise, kas notiek ES vai trešā valstī un kas skar jebkuras dalībvalsts patvēruma, migrācijas vai robežu pārvaldības sistēmu un rada tai īpašu slogu vai kam ir šāds potenciāls. Tas ietver un pārsniedz apstākļus, kas noteikti 1. panta 2. punktā priekšlikumā regulai par krīzes un nepārvaramas varas situāciju risināšanu migrācijas un patvēruma jomā, vai apstākļus, kas noteikti 2. panta w) punktā priekšlikumā regulai par patvēruma un migrācijas pārvaldību.
- (13) Migrācijas sagatavotības un krīzes plāns atbilst izveidotajiem ES krīzes pārvaldības mehānismiem un papildina tos, jo īpaši Savienības civilās aizsardzības mehānismam (*UCPM*), tostarp tā Ārkārtas reaģēšanas koordinācijas centram (*ERCC*), Padomes integrētajiem krīzes situāciju politiskās reaģēšanas (*IPCR*) mehānismiem, Komisijas *ARGUS* un *EĀDD* krīzes reaģēšanas mehānismam (*CRM*), kurus var aktivizēt vienlaicīgi vai pēc tam, kad krīzes pārvaldības posmā ir aktivizēts migrācijas sagatavotības un krīzes plāns. Migrācijas sagatavotības un krīzes plāna mērķis ir atbalstīt šo vispārējo krīzes mehānismu mijiedarbību un sadarbību, nodrošinot, ka tiem tiek sniegta atjaunināta informācija par krīzes situāciju.
- (14) Lai gan migrācijas sagatavotības un krīzes plāna pamatā ir attiecīgie spēkā esošie tiesību akti, tas ir arī paredzēts, lai atbalstītu Komisijas ierosināto jauno instrumentu īstenošanu, tostarp regula par patvērumu un migrācijas pārvaldību un regula par krīzes un nepārvaramas varas situāciju risināšanu migrācijas un patvēruma jomā.
- (15) Pārraudzības un sagatavotības posmā migrācijas sagatavotības un krīzes plānā būtu jāparedz vairāki pasākumi, kas nodrošina regulāru situācijas apzināšanos un agrīnu brīdināšanu/prognozēšanu, kā arī palīdz sagatavot ikgadējo migrācijas pārvaldības ziņojumu, ko Komisija izdod saskaņā ar priekšlikuma regulai par patvēruma un migrācijas pārvaldību 6. pantu. Situācijas apzināšanās, kas paredzēta migrācijas sagatavotības un krīzes plānā, cita starpā varētu ļaut Padomes prezidentvalstij migrācijas krīžu gadījumā *IPCR* aktivizēt mazāk, nekā tas notiek pašlaik. Krīzes pārvaldības posmā migrācijas sagatavotības un krīzes plānam būtu jānodrošina, ka visiem dalībniekiem ir pieejama atjaunināta visaptveroša informācija par migrācijas situāciju, kas ļauj laikus pieņemt lēmumus, un ka minēto lēmumu īstenošana tiek pienācīgi pārraudzīta un koordinēta.
- (16) Lai īstenotu migrācijas sagatavotības un krīzes plānu, dalībvalstīm, Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam (*EĀDD*), Eiropas Patvēruma atbalsta birojam (*EASO*), Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai (*Frontex*), Eiropas Savienības Aģentūrai tiesībaizsardzības sadarbībai (*Eiropolam*), Eiropas Savienības Aģentūrai lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai drošības un tiesiskuma jomā (*eu-LISA*) un Pamattiesību aģentūrai (*FRA*) būtu jāsadarbjas ES migrācijas sagatavotības un krīzes pārvaldības tīklā ("tīkls"). Tīkla galvenajam mērķim vajadzētu būt nodrošināt pienācīgu tādas informācijas apmaiņu, kas attiecas uz diviem migrācijas sagatavotības un krīzes plāna posmiem.
- (17) Šim tīklam būtu jāatbalsta migrācijas plūsmu pārraudzība un prognozēšana, jāpalielina noturība un jāuzlabo tehniskā koordinācija reaģēšanai krīzes gadījumā, pilnībā ievērojot spēkā esošos tiesību aktus un vienlaikus izmantojot un papildinot esošos instrumentus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1896 (2019. gada 13. novembris) par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1052/2013 un (ES) 2016/1624 (OV L 295, 14.11.2019., 1. lpp.).

- (18) Ja iespējams, arī attiecīgās trešās izcelsmes, tranzīta un/vai galamērķa valstīs būtu *ad hoc* jāiesaista migrācijas sagatavotības un krīzes plāna darbībā. Šai iesaistei būtu jāveicina efektīva informācijas apmaiņa, kā arī pasākumi ar mērķi šajās valstīs nodrošināt pienācīgu situācijas apzināšanos par migrāciju un to pienācīgu reaģēšanu iespējamu krīžu gadījumā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO IETEIKUMU.

1. Lai sekmētu efektīvāku migrācijas pārvaldību, pārtraugot un prognozējot migrācijas plūsmas, veidojot noturību un sagatavotību, kā arī organizējot reaģēšanu migrācijas krīzes gadījumā, dalībvalstīm, Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD), Eiropas Patvēruma atbalsta birojam (EASO), Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai (Frontex), Eiropas Savienības Aģentūrai tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropolam), Eiropas Savienības Aģentūrai lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai drošības un tiesiskuma jomā (eu-LISA) un Pamattiesību aģentūrai (FRA) būtu jāsadarbjas “**Migrācijas sagatavotības un krīzes plāna**” ietvaros.
2. Šajā nolūkā dalībniekiem būtu jāsadarbjas ES migrācijas sagatavotības un krīzes pārvaldības mehānisma tīklā (“**tīkls**”), lai atbalstītu Migrācijas sagatavotības un krīzes plāna īstenošanu.
3. Tīkla dalībniekiem, pilnībā ievērojot tiesību normas par to kompetenci un pienākumiem, būtu jānodrošina pienācīga apmaiņa ar informāciju, kas attiecas uz diviem migrācijas sagatavotības un krīzes plāna posmiem.
4. Migrācijas sagatavotības un krīzes plāna **pirmajā posmā**, kam būtu jābūt aktivizētam nepārtraukti un būtu jāturpinās otrajā posmā, dalībniekiem būtu jāsniedz savlaicīga un pietiekama informācija, lai nodrošinātu migrācijas aktuālās situācijas apzināšanos un agrīnu brīdināšanu / prognozēšanu, kā arī jāpalielina noturība, lai efektīvi risinātu jebkāda veida migrācijas krīzi. **Otrais posms** būtu piemērojams ikvienai tādai situācijai vai ikvienai tādai norisei ES vai trešā valstī, kura skar jebkuras dalībvalsts patvēruma, migrācijas vai robežu pārvaldības sistēmu un rada tai īpašu slogu vai kurai ir šāds potenciāls. Otrais posms ietver un pārsniedz apstākļus, kas noteikti 1. panta 2. punktā priekšlikumā regulai par krīzes un nepārvaramas varas situāciju risināšanu migrācijas un patvēruma jomā, vai apstākļus, kas noteikti 2. panta w) punktā priekšlikumā regulai par patvēruma un migrācijas pārvaldību.
5. Sadarbojoties tīklā, būtu jāizstrādā **īstenošanas vadlīnijas**, lai starp attiecīgajiem valsts un ES krīžu pārvaldības mehānismiem nodrošinātu efektīvu informācijas plūsmu, kas ir nepieciešama migrācijas sagatavotības un krīzes plāna darbībai.
6. **Lai uzsāktu tīkla darbību**, dalībvalstīm, Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD), Eiropas Patvēruma atbalsta birojam (EASO), Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai (Frontex), Eiropas Savienības Aģentūrai tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropolam), Eiropas Savienības Aģentūrai lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai drošības un tiesiskuma jomā (eu-LISA) un Pamattiesību aģentūrai (FRA) būtu jānorīko kontaktpunkti.
7. Kontaktpunktiem būtu regulāri jāapmainās ar informāciju, jo īpaši tādēļ, lai palīdzētu Komisijai sagatavot periodiskus **migrācijas pārvaldības ziņojumus**, kā noteikts priekšlikuma regulai par patvēruma un migrācijas pārvaldību 6. panta 4. punktā, un situācijas ziņojumus, kā noteikts minētās regulas 6. panta 6. punktā.
8. Saskaņā ar migrācijas pārvaldības ziņojumu un situācijas ziņojumu konstatējumiem dalībvalstīm būtu **jāapspriež veicamie pasākumi**. Šādām apspriedēm būtu jānotiek tehniskā, stratēģiskā un vajadzības gadījumā politiskā līmenī attiecīgajās Padomes darba sagatavošanas struktūrās vai Padomē.
9. Komisijai, vienojoties ar dalībvalsti, kas saskaras ar **migrācijas krīzes situāciju**, kā tā minēta 4. ieteikumā, būtu jāinformē citi tīkla kontaktpunkti par situāciju, lai **aktivizētu** migrācijas sagatavotības un krīzes plāna **krīzes posmu**. Skartās dalībvalsts kontaktpunktam būtu nekavējoties jāsniedz Komisijas kontaktpunktam vajadzīgā informācija, kas norādīta pielikumā.
10. Šādā krīzes situācijā kontaktpunktam būtu jāatbalsta Komisija, sniedzot vajadzīgo informāciju un norādījumus un koordinējot pasākumus, ar kuriem reaģē krīzes gadījumā.

11. Informācijas apmaiņai tīklā būtu jānotiek, izmantojot pieejamos saziņas kanālus, tostarp, ja iespējams, **IPCR platformu** ar tās īpašajām funkcijām un saskaņā ar iepriekš 5. ieteikumā minētajām īstenošanas vadlīnijām.
12. Migrācijas sagatavotības un krīzes plāna abos posmos būtu jāievēro noteikumi par pārvaldību un darbplūsmu, kas paredzēti pielikumā.

Briselē, 2020. gada 23. septembrī

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Ylva JOHANSSON

PIELIKUMS

Šajā pielikumā ir noteikti principi, galvenie migrācijas sagatavotības un krīzes plāna dalībnieki un sīki aprakstīta tā darbība abos posmos.

1. PRINCIPI UN DALĪBNIEKI ABOS POSMOS

Principi

Apzinot vajadzīgos pasākumus un piešķirot atbildību attiecīgajiem dalībniekiem, migrācijas sagatavotības un krīzes plānam būtu jādarbojas, pamatojoties uz šādiem **principiem**:

- i) **Prognozēšana**: migrācijas situācija būtu regulāri jāpārtrauc, un lēmumi būtu jāpieņem, pamatojoties uz pilnīgu un koordinētu situācijas attēlu, galvenokārt novēršanas nolūkā.
- ii) **Koordinācija**: reaģējot uz krīzi, būtu jāizmanto pasākumi no visām attiecīgajām iekšpolitikas un ārpolitikas jomām un tie jāīsteno visiem iesaistītajiem dalībniekiem saskaņā ar koordinētu un visaptverošu pieeju.
- iii) **Savlaicīga reaģēšana**: pasākumi būtu jāveic, tiklīdz tie ir vajadzīgi, lai novērstu **situācijas saasināšanos**.
- iv) **Elastīga resursu piešķiršana**: resursi būtu jāmobilizē ātri, attiecīgajiem dalībniekiem pilnībā izmantojot elastību, ko pieļauj dažādi finansēšanas instrumenti.
- v) **Solidaritāte un taisnīga atbildības sadale**, kas noteikta priekšlikuma regulai par patvēruma un migrācijas pārvaldību 5. pantā.

Dalībnieki

Abu migrācijas sagatavotības un krīzes plāna posmu īstenošanā **ir iesaistīti šādi dalībnieki**:

- dalībvalstis, tostarp to sadarbības koordinatori,
- Padome,
- Eiropas Komisija, tostarp personāls, kas norīkots darbā uz vietas un ES delegācijās, kā arī Eiropas migrācijas sadarbības koordinatori (EMLO),
- Eiropas Ārējās darbības dienests, tostarp ES delegācijas, attiecīgās kopējās drošības un aizsardzības politikas misijas un operācijas,
- ES aģentūras (EASO, Frontex, Eiropols, eu-LISA un FRA), tostarp to sadarbības koordinatori.

2. PĀRRAUDZĪBAS UN SAGATAVOTĪBAS POSMS (1. POSMS)

a) Mērķis

Migrācijas sagatavotības un krīzes plāna mērķis pārraudzības un sagatavotības posmā ir atbalstīt spēkā esošo tiesību aktu koordinētāku izmantošanu, pastiprinot un veidojot kopīgu situācijas apzināšanos starp visiem iesaistītajiem dalībniekiem, izstrādājot agrīnās brīdināšanas/prognozēšanas sistēmu ES līmenī un atbalstot vajadzīgās noturības veidošanu dalībvalstīs, lai efektīvi risinātu jebkāda veida migrācijas krīzes.

Mehānisma pirmajā posmā ir sasniedzami šādi galvenie mērķi:

- **Informācijas apmaiņa par situācijas apzināšanos un agrīnā brīdināšana/prognozēšana**. Savlaicīgai un pietiekami visaptverošai visu attiecīgo ieinteresēto personu izpratnei par notikumiem un jaunām tendencēm būtu jāļauj pārraudzīt situāciju un vajadzības gadījumā būt labi sagatavotiem koordinētai reaģēšanai. Jaunas problemātiskas un kritiskas situācijas būtu jāparedz savlaicīgi. Visiem dalībniekiem informācija un pierādījumi būtu jāievada agrīnās brīdināšanas/prognozes sistēmā, ko paredzēts izstrādāt ES līmenī. Komisijai būtu jākoordinē centieni izstrādāt šādu sistēmu, vienlaikus izmantojot pašlaik pieejamos un iespējamus turpmākos instrumentus.
- **Atbalsts noturības veidošanā**. Kopīgai izpratnei par situāciju, tās virzītājspēkiem un prognozēm būtu jāpalīdz dalībvalstīm koncentrēt centienus, lai uzlabotu savas spējas jaunas migrācijas krīzes gadījumā.

b) Pārvaldība

Komisijai, vajadzības gadījumā sadarbojoties ar EĀDD, būtu jāuzņemas vadošā loma pārraudzības un sagatavotības posmā, izmantojot visus savus resursus, tostarp Eiropas migrācijas sadarbības koordinatorus, Ārkārtas reaģēšanas koordinācijas centru (ERCC) un pieejamos līdzekļus, ievērojot attiecīgās pilnvaras, mērķus un procedūras. Komisijai būtu jāvada tīkls un jānodrošina tam sekretariāts, jāvāc informācija, jāsniedz vajadzīgie ziņojumi un jāpārtrauc jebkura dalībnieka veikto pasākumu īstenošana.

Dalībvalstīm, ES aģentūrām un citiem dalībniekiem būtu jāatbalsta Komisija iepriekš minēto uzdevumu veikšanā, jo īpaši sniedzot savlaicīgu un precīzu informāciju, analīzi un prognozes, kā arī novērtējot savu sagatavotību un ārkārtas rīcības plānošanu.

Attiecīgajās **Padomes darba sagatavošanas struktūrās** būtu jārīko vajadzīgās diskusijas tehniskā, stratēģiskā un vajadzības gadījumā politiskā līmenī, pieprasot pasākumus dalībvalstīs, pamatojoties uz konstatējumiem Komisijas ziņojumos, kas izdoti šajā migrācijas sagatavotības un krīzes plāna posmā.

Situācijās, kad Padome nolemj sniegt operatīvus secinājumus un ieteikumus, **tīklam** būtu jāatbalsta to īstenošana, apmainoties ar attiecīgo informāciju.

c) Darbplūsma

Informācijas apmaiņa par situācijas apzināšanos un agrīnā brīdināšana/prognozēšana

Komisijai būtu regulāri, vismaz reizi ceturksnī, jāsauc **tīkla sanāksmes vai videokonferences**. Šādu kontaktu biežumam vajadzētu būt atkarīgam no migrācijas situācijas nopietnības, kā arī no migrācijas un ārkārtas rīcības pārraudzībā konstatētajām problēmām.

Ja tas ir lietderīgi un iespējams, galveno **izcelsmes, tranzīta un/vai galamērķa trešo valstu pārstāvjus**, kā arī **galveno starptautisko partneru un ieinteresēto personu** pārstāvjus *ad hoc* kārtībā būtu jāaicina uz tīkla diskusijām, kas vērstas uz konkrētu migrācijas maršrutu, lai savlaicīgi un regulāri apmainītos ar informāciju par migrācijas plūsmām, kontrabandas darbībām un jebkādiem citiem faktoriem (tostarp ģeopolitiskajiem, veselības, vides, klimata, demogrāfiskajiem vai jebkuriem citiem sociālekonomiskajiem faktoriem), kas ietekmē ES patvērumu, migrāciju vai robežu pārvaldību. Kārtība, kādā notiek šāda informācijas apmaiņa, būtu jāizstrādā, apspriežoties ar attiecīgajām valstīm ar attiecīgo ES delegāciju starpniecību un ciešā sadarbībā ar EĀDD.

Sagatavotībai vajadzētu būt galvenajam elementam migrācijas dialogos ar trešām valstīm, jo īpaši ES kaimiņvalstīm, un tās mērķim vajadzētu būt saziņas kanālu izveidei un vietējo dalībnieku apzināšanai, kurus izmantot un ar kuriem sazināties krīzes gadījumā.

Ja iespējams, Komisijai sadarbībā ar EĀDD *ad hoc* kārtībā būtu jārīko īpašas **videokonferences par katru migrācijas maršrutu ar galvenajām** izcelsmes, tranzīta un/vai galamērķa **trešām valstīm** un jāpastiprina līdzīgas videokonferences, kādas tiek rīkotas pašlaik. Šajās videokonferencēs būtu jāiesaista visas pārējās ieinteresētās personas, kuras ir skartas vai ir nepārprotami ieinteresētas par pārvietošanos pa attiecīgo migrācijas maršrutu. Videokonferences struktūrai jābūt tādai, kas veicina būtiskas diskusijas ciešā sadarbībā ar ES delegācijām visu dalībnieku labā.

Visiem **tīkla kontaktpunktiem** būtu jāsniedz informācija, lai palīdzētu veidot vajadzīgo situācijas attēlu. Informācijas apmaiņa par situācijas apzināšanos ietver datus par migrācijas plūsmām, informāciju par uzņemšanas, patvēruma un robežu pārvaldības sistēmām, attiecīgām norisēm dalībvalstīs un trešās valstīs migrācijas jomā, agrīnos brīdinājumus/prognozēšanas paziņojumus, kā arī sadarbības pasākumus ar trešām valstīm. Visiem kontaktpunktiem būtu jāinformē par problēmām, trūkumiem un reaģēšanas darbībām uz vietas, lai veidotu vienotu situācijas attēlu ES līmenī. Tīkla precīzā darbība būtu sīki jāizklāsta standarta darbības procedūrās.

Tīklam būtu pilnībā jāizmanto pieejamie saziņas kanāli un platformas, tostarp, ja iespējams, **IPCR platforma** ar tās īpašajām funkcijām. Ja pieejamie instrumenti nebūs pietiekami, Komisija apsvērs iespēju uzlabot savas esošās platformas vai izveidot īpašu **drošu platformu tīmeklī**, kas nodrošinātu ātru informācijas apmaiņu tīklā.

Pamatojoties uz saņemto informāciju, Komisijai būtu jāsaprot situācijas ziņojumi – migrācijas situācijas apzināšanās un analīzes (**MISAA**) ziņojumi, par kuru biežumu lēmis tikls pārraudzības un sagatavotības posmā. MISAA ziņojuma pamatā vajadzētu būt integrētā situācijas apzināšanās un analīzes (**ISAA**) ziņojuma veidnei un metodikai, ko pašlaik izdod un izstrādā **IPCR** aktivizēšanas laikā saistībā ar 2015. gada bēgļu krīzi, un tas aizstās **ISAA** ziņojumu, ja prezidentvalsts minēto **IPCR** deaktivizēs. Ja iespējams, dalībniekiem būtu arī jāapmainās ar informāciju, kas saņemta no avotiem ārpus ES, tostarp no trešām valstīm un starptautiskajiem partneriem. MISAA ziņojumā būtu jāapzina tendences un, iespējams, jāietver agrīni brīdinājumi/prognozes par plūsmām, kuri ļautu brīdināt visus dalībniekus un dotu iespēju veikt korektīvos pasākumus. MISAA ziņojums būtu jādara pieejams tikai dalībniekiem, izmantojot **IPCR** platformu, pilnībā ievērojot noteikumus par piekļuvi šai platformai un attiecīgi iesaistot Ārkārtas reaģēšanas koordinācijas centru.

Dalībvalstīm būtu jā**apspiež nepieciešamie pasākumi**, kas jāveic, un secinājumi, kas identificēti MISAA ziņojumā. Dalībvalstu diskusijām būtu jānotiek tehniskā, stratēģiskā un vajadzības gadījumā politiskā līmenī attiecīgajās Padomes darba sagatavošanas struktūrās vai Padomes sanāksmēs. Padome var sniegt operatīvus secinājumus un ieteikumus, pēc kuriem attiecīgajiem dalībniekiem ar tīkla atbalstu būtu jāveic turpmāki pasākumi.

Atbalsts noturības veidošanā

Pamatojoties uz migrācijas pārvaldības ziņojumiem un valstu stratēģijām, kas paredzēti priekšlikuma regulai par patvēruma un migrācijas pārvaldību 6. panta 4. un 6. punktā, un lai uzlabotu ES vispārējās migrācijas pārvaldības noturību, būtu jāizveido **cikls ārkārtas rīcībai** migrācijas jomā.

Saskaņā ar priekšlikuma regulai par patvēruma un migrācijas pārvaldību 6. panta 3. punktu dalībvalstis ievieš valsts stratēģijas, lai nodrošinātu pietiekamas spējas efektīvai patvēruma un migrācijas pārvaldībai, kas ietver informāciju par to, kā dalībvalstis īsteno minētajā regulā izklāstītos principus, un no tiem izrietošās juridiskās saistības valsts līmenī. Minētās stratēģijas ietver ārkārtas rīcības plānošanu valsts līmenī, vienlaikus ņemot vērā ārkārtas rīcības plānošanu saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem, tostarp Regulas (ES) 2019/1896 8. panta 6. punktu un 9. panta 3., 5. un 6. punktu (Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra), un Eiropas integrētās robežu pārvaldības īstenošanu, kas noteikta minētajā regulā.

ES aģentūrām būtu jāziņo Komisijai par savām spējām un ārkārtas rīcības plāniem, kā arī par visiem citiem ziņojumiem, ko Komisija var izmantot šajā sakarā.

EĀDD būtu jāziņo par migrācijas ārējiem aspektiem un sadarbības pasākumiem ar izcelsmes, tranzīta un/vai galamērķa trešām valstīm.

Būtu jānodod iespēja **trešām valstīm** par savām migrācijas stratēģijām un ārkārtas rīcības plāniem brīvprātīgā kārtā informēt Komisiju vai tīkla dalībniekus.

Pamatojoties uz iepriekš minēto informāciju un saskaņā ar priekšlikuma regulai par patvēruma un migrācijas pārvaldību 6. panta 4. punktu, Komisija katru gadu iesniedz migrācijas pārvaldības ziņojumu, kurā izklāstīta migrācijas situācijas iespējamā attīstība un Savienības un dalībvalstu sagatavotība.

Dalībvalstīm attiecīgos forumos būtu jāapspiež Komisijas sagatavoto ikgadējo migrācijas pārvaldības ziņojumu konstatējumi.

Komisijai ar pārējo tīkla dalībnieku atbalstu būtu jāievieš sistēma, kā pārraudzīt turpmākos pasākumus, kas saistīti ar gada migrācijas pārvaldības ziņojumu **konstatējumiem**, un nākamā gada cikla ziņojumā būtu jāinformē par gūtajiem panākumiem un pašreizējo stāvokli.

3. MIGRĀCIJAS KRĪZES PĀRVALDĪBAS POSMS (2. POSMS)

a) Mērķis

Migrācijas sagatavotības un krīzes plāna **mērķis** krīzes pārvaldības posmā ir atbalstīt ātru, efektīvu un koordinētu ES reakciju uz migrācijas krīzi, sniedzot savlaicīgu un atjauninātu informāciju ES lēmumu pieņemējiem par progresējošo operatīvo situāciju, kā arī atbalstīt pārraudzību, koordināciju uz vietas un saziņu starp visiem dalībniekiem tehniskā līmenī.

b) Pārvaldība

Migrācijas sagatavotības un krīzes plāna krīzes pārvaldības posmā un kamēr nav aktivizēti vispārējie **ES krīzes mehānismi** (Savienības civilās aizsardzības mehānisms, integrētā krīzes situāciju politiskā reaģēšana, ARGUS un mehānisms reaģēšanai krīzes situācijās), lai sasniegtu savu mērķi, migrācijas sagatavotības un krīzes plāns izmanto savu sistēmu, tostarp tīklu un ziņošanas mehānismu.

Tiklīdz **vispārējie ES krīzes mehānismi** būs aktivizēti saskaņā ar to attiecīgajām procedūrām un mērķiem, būtu jānodrošina vispārējās krīzes pārvaldības loma, tostarp nepieciešamā koordinācija starp tiem.

Otrā posma aktivizēšanas laikā turpinās un tiek pastiprinātas pirmā posma darbības.

Komisijas aktivizētajam un vadītajam **tīklam** būtu jāatbalsta vispārējo ES krīzes mehānismu darbs. Atbalstam jo īpaši būtu jākoncentrējas uz situācijas apzināšanos, kas nepieciešama diskusijām un lēmumiem minētajos mehānismos, un uz pārraudzīšanu, kā attiecīgie dalībnieki tos īsteno. Šajā nolūkā tīklam būtu regulāri jātiekas videokonferencēs un jāapspriež visi to lēmumu operatīvie aspekti, kas pieņemti vispārējos ES krīzes mehānismos, un pēc tam jāatskaitās tiem.

Dalībvalstu krīzes pārvaldības centriem, ja tie ir aktivizēti, būtu jānodrošina atbilstīgs savienojums ar vispārējiem ES krīzes mehānismiem, tostarp UCPM un ERCC, kā arī jāatbalsta to kontaktpunkta darbība tīklā saskaņā ar 5. ieteikumā minētajām vadlīnijām.

Vajadzības gadījumā un papildinot **sanāksmes, kas notiek Padomē** saskaņā ar IPCR noteikumiem, varētu notikt papildu diskusijas attiecīgajās Padomes darba sagatavošanas struktūrās vai Padomē, pamatojoties uz Komisijas situācijas ziņojumu konstatējumiem.

Katram dalībniekam būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, tostarp tie, kas uzskaitīti pie instrumentu kopuma d) apakšpunktā.

c) Darbplūsma

1. Migrācijas sagatavotības un krīzes plāna krīzes pārvaldības posmu var uzsākt Komisija, vienojoties ar dalībvalsti, kura saskaras ar migrācijas krīzes situāciju, kas minēta 4. ieteikumā.
2. Komisijas **kontaktpunktam** būtu jāinformē citi tīkla kontaktpunkti (ES prezidentvalsts, dalībvalstis, Padome, EADD, ES aģentūras) par lēmumu krīzes pārvaldības posmā aktivizēt migrācijas sagatavotības un krīzes plānu.
3. Komisija nekavējoties pilnībā **aktivizēs tīklu** diennakts režīmā un **sasauks steidzamu tīkla sanāksmi/videokonferenci**, lai tehniskā līmenī risinātu šādus jautājumus:
 - a) informācijas apmaiņu par situāciju;
 - b) ātras, rezultatīvas un efektīvas reaģēšanas iespēju analīzi;
 - c) ziņojumu koordināciju publiskai saziņai atbilstoši esošajām struktūrām;
 - d) atbalsta koordināciju uz vietas.
4. Skartajai dalībvalstij būtu **jāaktivizē savi ārkārtas pasākumi** un jāveic sākotnējais vajadzību novērtējums, kas nekavējoties jā dara zināms Komisijai un pārējiem tīkla dalībniekiem. Šajā sākotnējā novērtējumā jāiekļauj šāda informācija:
 - a) stāvoklis uz vietas, galvenie veicinošie faktori un prognozes, tostarp iespējamās sekas;
 - b) pašreizējās materiālās, darbības un finansiālās spējas;
 - c) ārkārtas pasākumu īstenošana;
 - d) materiālās, operatīvās un finansiālās vajadzības, ko norāda attiecīgie dalībnieki, tostarp citas dalībvalstis vai ES aģentūras.

5. Pamatojoties uz informāciju, kas iegūta ar tīkla starpniecību, Komisijai būtu jāinformē tīkls, jo īpaši par:
- a) situācijas pārskatu, tostarp prognozēm un iespējamām sekām; ja iespējams, būtu jāiekļauj informācija no attiecīgajām trešām valstīm un par tām;
 - b) krīzes skarto dalībvalstu un izcelsmes, tranzīta un/vai galamērķa trešo valstu pašreizējām spējām un ES un citu dalībvalstu pašreizējām spējām risināt krīzi;
 - c) pašreizējo ES un dalībvalstu palīdzības līmeni;
 - d) trūkumu un vajadzību novērtējumu;
 - e) iespējamo rīcību ES iestāžu, ES struktūru, ES aģentūru un dalībvalstu līmenī no turpmāk sniegtā instrumentu klāsta.

Ja dalībvalsts ir iesniegusi pamatotu pieprasījumu saskaņā ar 2. panta 1. punktu vai 6. panta 1. punktu priekšlikumā regulai par krīzes un nepārvaramas varas situāciju risināšanu migrācijas un patvēruma jomā, ar tīkla starpniecību savāktu informāciju var izmantot Komisijas veiktajai analīzei un darbībām, kas paredzētas minētā priekšlikuma 2. un 6. pantā.

Ja Komisija veic migrācijas situācijas novērtējumu dalībvalstī saskaņā ar priekšlikuma regulai par patvēruma un migrācijas pārvaldību 47. pantu, ar tīkla starpniecību savāktu informāciju var izmantot minētā priekšlikuma 48. pantā paredzētajam Komisijas ziņojumam par migrācijas spiedienu.

Attiecībā uz civilās aizsardzības palīdzību koordinācija starp dalībvalstīm būtu jāveic ar Ārkārtas reaģēšanas koordinācijas centra starpniecību.

6. Padomes prezidentvalsts varētu apsvērt vajadzību sasaukt **Padomes ārkārtas sanāksmi**.
7. Tīkls iesaistīsies vispārējo ES krīžu pārvaldības sistēmu darbā pēc to aktivizēšanas, nodrošinot situācijas apzināšanos un apmainoties ar informāciju, kas vajadzīga, lai tehniskā līmenī pārraudzītu vajadzīgo darbību īstenošanu, par ko panākta vienošanās saistībā ar šīm sistēmām.
8. Attiecīgajos valsts krīzes pārvaldības mehānismos, kas risina migrācijas jautājumus, *IPCR* vispārējās koordinācijas paspārnē būtu jānodrošina **koordinācija dalībvalstīs**, iesaistot visus attiecīgos valsts dalībniekus, panākot pilnīgu konsekvenci un saskaņotību ar migrācijas sagatavotības un krīzes plāna īstenošanu.
9. Ja tiek aktivizēts Savienības civilās aizsardzības mehānisms, Komisijas **Ārkārtas reaģēšanas koordinācijas centram (ERCC)** būtu jānodrošina ārkārtas atbalsta ātra nosūtīšana pieprasījuma iesniedzējām dalībvalstīm un jādarbojas kā civilās aizsardzības palīdzības koordinācijas centram starp visām ES dalībvalstīm un citām valstīm, kas piedalās. Starp attiecīgajiem Komisijas dienestiem **būtu jāizveido savienojums diennakts režīmā**.
10. Attiecīgā gadījumā un, ja iespējams, būtu jāizveido **pastiprināts pārraudzības mehānisms trešās valstīs**, norīkojot vai aktivizējot sadarbības koordinatorus no visiem dalībniekiem galvenajās tranzīta, izcelsmes un/vai galamērķa trešās valstīs.
11. Atkarībā no turpmāk minēto instrumentu kopumā uzskaitītajām vajadzībām būtu jāaktivizē **citi krīzes mehānismi un instrumenti pa nozarēm**.
12. **Tīkls** krīzes laikā būtu pilnībā jāaktivizē diennakts režīmā.
13. Ja *IPCR* tiks aktivizēts, regulāro migrācijas pārraudzību nodrošinās **ISAA ziņojumi**, kas aktivizācijas periodā aizstās *MISAA* ziņojumus. Ja *IPCR* netiks aktivizēts, **MISAA ziņojumi**, ko Komisija izdevusi migrācijas sagatavotības un krīzes plāna pirmajā posmā, tiks turpināti, pamatojoties uz attiecīgo dalībnieku sniegto informāciju, kas savākta ar tīkla starpniecību.
14. *MISAA/ISAA* ziņojumi, ko Komisija sagatavojusi šajā migrācijas sagatavotības un krīzes plāna posmā, būtu jāapspriež attiecīgajās Padomes darba sagatavošanas struktūrās vai Padomē.

15. Komisija pēc dalībvalsts(-u) lūguma vai pēc savas iniciatīvas var **deaktivizēt** migrācijas sagatavotības un krīzes plāna krīzes pārvaldības posmu, tiklīdz vairs nepastāv situācija, kas izraisa krīzi, vai kad to uzskata par kontrolētu.
16. Komisijai kopā ar Padomi, EĀDD un ES aģentūrām būtu jāorganizē pielāgota **apmācība** par procedūrām un instrumentiem, ko izmanto migrācijas krīzes situācijās, lai uzlabotu visa attiecīgā personāla zināšanas un gatavību.
17. Visiem dalībniekiem būtu regulāri **jātrenē reakcija** uz migrācijas krīzēm valstu un Eiropas līmenī un vajadzības gadījumā jāpārskata pašreizējais migrācijas sagatavotības un krīzes plāns, pamatojoties uz gūto pieredzi.

d) Instrumentu kopums

Turpmāk minētie pasākumi veido instrumentu kopumu reaģēšanai uz migrācijas krīzi saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem.

Pasākumi izcelsmes, tranzīta un/vai galamērķa valstīs

- Papildus pašreizējai sadarbībai ar trešiem partneriem Komisija sadarbībā ar EĀDD, ES delegācijām un dalībvalstīm koordinē darbības ar galvenajām izcelsmes, tranzīta un/vai galamērķa trešām valstīm, īpašu uzmanību pievēršot ES kaimiņvalstīm, lai atbalstītu tās nolūkā vēl vairāk uzlabot to uzņemšanas spējas un labāk pārvaldīt migrācijas plūsmas, jo īpaši aizsargājot robežas un apkarojot migrantu kontrabandu, un uzlabotu sadarbību atgriešanas jomā.
- Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm un EĀDD nodrošina drošus papildu koridorus un pārmitināšanas shēmas attiecīgajās izcelsmes, tranzīta un/vai galamērķa trešās valstīs.
- Komisija sadarbojas un nodrošina sinerģiju starptautiskajām organizācijām (jo īpaši UNHCR un IOM) un galvenajām NVO, lai veiktu atbilstīgus papildu pasākumus attiecīgajā izcelsmes, tranzīta un/vai galamērķa valstī.
- Komisija, pamatojoties uz apzinātajām vajadzībām, pārskata un aktivizē finansējumu, kas pieejams no visiem attiecīgajiem (iekšējiem un ārējiem) finansēšanas instrumentiem, tostarp to ārkārtas pasākumu komponentiem, ja tie ir piemērojami saskaņā ar to tiesisko regulējumu un mērķiem. Lai novērstu ietilgušo migrācijas spiedienu, būtiska nozīme ir uz instrumentu resursu apvienošanu vērstai pieejai.
- Izņēmuma apstākļos Komisija pēta, vai ir pieejami papildu resursi, kas jāmobilizē, pamatojoties uz DFS noteikumiem, ja iepriekšminētais finansējums nav pietiekams.
- Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm apsver iespēju kopīgi izmantot finansējumu no ES un valstu budžetiem, kamēr nav pieņemts lēmums par tā turpināšanu nākamajā DFS periodā.
- Attiecīgā gadījumā un ja iespējams, Komisija kopā ar spēkā esošajiem dalībvalstu pasākumiem izveido pastiprinātu pārraudzības mehānismu trešās valstīs, vienlaikus izmantojot arī īpašas videokonferences par katru migrācijas maršrutu, ja tās paredzētas saskaņā ar migrācijas sagatavotības un krīzes plānu, un norīkojot vai aktivizējot sadarbības koordinatorus galvenajās tranzīta, izcelsmes un/vai galamērķa trešās valstīs.
- Ja starp ES un trešo valsti ir noslēgts statusa nolīgums, *Frontex* izvieto robežu pārvaldības vienības, lai minētās trešās valsts attiecīgajām iestādēm palīdzētu kontrolēt savas robežas.
- EĀDD aktivizē savu mehānismu reaģēšanai krīzes situācijās, ja radusies nopietna situācija vai ārkārtas situācija, kas skar migrācijas ārējo dimensiju vai ir saistīta ar to, vajadzības gadījumā izmantojot atsevišķus mehānisma reaģēšanai krīzes situācijās elementus: krīzes sanāksmi, krīzes vienību; krīzes platformu un darba grupu.
- EĀDD delegācijas ciešā sadarbībā ar Komisiju pilda savus attiecīgos uzdevumus pirms krīzes, tās laikā un pēc tās, tostarp nodrošinot situācijas apzināšanos, kā arī veicot ES diplomātisko, politisko un operatīvo reakciju.

- EĀDD mobilizē Integrētās pieejas drošībai un mieram direktorāta, Civilās plānošanas un īstenošanas centra, Militārās plānošanas un īstenošanas centra un kopējās drošības un aizsardzības politikas misiju funkcijas, lai situācijas apzināšanās un sagatavotības (noturības) funkciju ietvaros atjauninātu attiecīgo koordinācijas platformu.

Pasākumi dalībvalstīs pie ES ārējām robežām

- Dalībvalstīs pie ES ārējām robežām tiek aktivizēta valstu ārkārtas rīcības plānošana/pasākumi robežu pārvaldības, uzņemšanas un patvēruma jomā.
- Dalībvalstis sniedz informāciju par operatīvo situāciju, trūkumiem un vajadzībām pie ES ārējām robežām.
- Pēc dalībvalsts pieprasījuma pie ES ārējās robežas var aktivizēt Savienības civilās aizsardzības mehānismu, lai nodrošinātu nepieciešamo palīdzību.
- Sadarbībā ar Komisiju un ES aģentūrām tiek pastiprināta robežuzraudzība, lai aptvertu visvairāk skartās teritorijas.
- *Frontex* atbalsts tiek sniegts pēc dalībvalstu pieprasījuma, lai pastiprinātu esošās kopīgās operācijas vai izvērstu *Frontex* ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus.
- *EASO*, koordinējot rīcību ar dalībvalstīm, nodrošina attiecīgo personālu un aprīkojumu, lai palīdzētu uzņemšanas un patvēruma jomā.
- *Eiropols*, koordinējot rīcību ar dalībvalstīm, nodrošina savus darbiniekus / aprīkojumu / sadarbības koordinatorus, lai veiktu ieceļojošo migrantu drošības pārbaudes.
- *Frontex* atbalsta atgriešanas pasākumus, koordinējot tos ar dalībvalstīm, norīkojot atgriešanas speciālistus un organizējot un koordinējot atgriešanas operācijas, izmantojot čarterreiskus un regulāros lidojumus, tostarp ar atgriešanas pavadīšanas speciālistiem un atgriešanas uzraudzības speciālistiem.
- Eiropas reģionālās darba grupas (*EURTF*) izveido Komisija dalībvalstīs pie ES ārējām robežām, lai atvieglotu informācijas apmaiņu un uzlabotu koordināciju starp visām ieinteresētajām personām.
- Vietās, kur ir liels spiediens, ierīko karstos punktus un uzņemšanas centrus, kuru personālu nodrošina attiecīgās valsts iestādes un kam ES aģentūras palīdz ar vajadzīgajām migrācijas un drošības informācijas sistēmām.
- Komisija nodrošina personālu dalībvalstīs pie ES ārējām robežām, lai palīdzētu koordinēt reaģēšanas darbības.
- Komisija, koordinējot rīcību ar dalībvalstīm, vienojas par galvenajiem publiskās krīzes sakaru ziņojumiem un izmanto visefektīvākos sakaru līdzekļus, tostarp *IPCR* platformu, lai izplatītu šos ziņojumus un apkarotu dezinformāciju.
- Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm katrā atsevišķā gadījumā sadarbojas ar galvenajām starptautiskajām organizācijām (jo īpaši *UNHCR* un *IOM*) un galvenajām NVO, lai dalībvalstīs pie ES ārējām robežām pienācīgi veiktu papildu pasākumus.
- Komisija dara pieejamus projektus atbalstītas brīvprātīgas atgriešanās un reintegrācijas jomā, ko var izmantot dalībvalstis.
- Komisija, pamatojoties uz dalībvalstu vajadzību novērtējumu, pārskata un aktivizē finansējumu, kas pieejams no visiem attiecīgajiem (iekšējiem un ārējiem) finansēšanas instrumentiem, tostarp to ārkārtas pasākumu komponentiem, ja tie ir piemērojami.
- Izņēmuma apstākļos Komisija pēta, vai ir pieejami papildu resursi, kas jāmobilizē, pamatojoties uz DFS noteikumiem, ja iepriekšminētais finansējums nav pietiekams.
- Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm apsver iespēju kopīgi izmantot finansējumu no ES un valstu budžetiem, kamēr nav pieņemts lēmums par tā turpināšanu nākamajā DFS periodā.
- Dalībvalstis, kuras neizjūt spiedienu, dalībvalstīm pie ES ārējām robežām var piedāvāt palīdzību ar aprīkojumu, materiāliem, personālu, specializēta personāla nodrošināšanu un migrantu brīvprātīgu pārcelšanu, kā arī nodrošinot personālu ES aģentūru operācijām.
- Dalībvalstis, kuras neizjūt spiedienu, var sniegt finansiālu ieguldījumu jebkādos papildu finanšu risinājumos, kas vajadzīgi ārkārtas pasākumu īstenošanai.

Pasākumi citās dalībvalstīs, kuras izjūt spiedienu

- Citās dalībvalstīs, kuras izjūt spiedienu, tiek aktivizēta valsts ārkārtas rīcības plānošana/pasākumi attiecībā uz uzņemšanu un patvērumu.
- Citas dalībvalstis, kas izjūt spiedienu, sniedz informāciju par operatīvo situāciju, trūkumiem un vajadzībām.
- Pēc tādas dalībvalsts pieprasījuma, kura izjūt spiedienu, var aktivizēt Savienības civilās aizsardzības mehānismu, lai nodrošinātu nepieciešamo palīdzību.
- Komisija izveido Eiropas reģionālās darba grupas (*EURTF*) citās dalībvalstīs, kuras izjūt spiedienu, lai atvieglotu informācijas apmaiņu un uzlabotu koordināciju starp visām ieinteresētajām personām.
- *Frontex* atbalsta atgriešanas pasākumus, koordinējot tos ar dalībvalstīm, norīkojot atgriešanas speciālistus un organizējot un koordinējot atgriešanas operācijas, izmantojot čarterreiskus un regulāros lidojumus, tostarp ar atgriešanas pavadīšanas speciālistiem un atgriešanas uzraudzības speciālistiem.
- *EASO*, koordinējot rīcību ar dalībvalstīm, nodrošina attiecīgo personālu un aprīkojumu, lai palīdzētu uzņemšanas un patvēruma jomā.
- *Eiropols* nodrošina savu personālu / aprīkojumu / sadarbības koordinatorus, lai veiktu ieceljošo migrantu drošības pārbaudes.
- Komisija nodrošina personālu dalībvalstīs, kuras izjūt spiedienu, lai palīdzētu koordinēt reaģēšanas darbības.
- Komisija, koordinējot rīcību ar dalībvalstīm, vienojas par galvenajiem publiskās krīzes sakaru ziņojumiem un izmanto visefektīvākos sakaru līdzekļus, tostarp *IPCR* platformu, lai izplatītu šos ziņojumus un apkarotu dezinformāciju.
- Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm sadarbojas ar galvenajām starptautiskajām organizācijām (jo īpaši *UNHCR* un *IOM*) un galvenajām NVO, lai pienācīgi veiktu papildu pasākumus pārējās dalībvalstīs, kuras izjūt spiedienu.
- Komisija dara pieejamus projektus atbalstītas brīvprātīgas atgriešanās un reintegrācijas jomā, ko var izmantot pārējās dalībvalstīs, kuras izjūt spiedienu.
- Komisija, pamatojoties uz dalībvalstu vajadzību novērtējumu, pārskata un aktivizē finansējumu, kas pieejams no visiem attiecīgajiem (iekšējiem un ārējiem) finansēšanas instrumentiem, tostarp to ārkārtas pasākumu komponentiem, ja tie ir piemērojami.
- Izņēmuma apstākļos Komisija pēta, vai ir pieejami papildu resursi, kas jāmobilizē, pamatojoties uz DFS noteikumiem, ja iepriekšminētais finansējums nav pietiekams.
- Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm apsver iespēju kopīgi izmantot finansējumu no ES un valstu budžetiem, kamēr nav pieņemts lēmums par tā turpināšanu nākamajā DFS periodā.
- Dalībvalstis, kuras neizjūt spiedienu, citām dalībvalstīm, kuras izjūt spiedienu, var piedāvāt palīdzību ar aprīkojumu, materiāliem, personālu, specializēta personāla nodrošināšanu un migrantu brīvprātīgu pārcelšanu, kā arī nodrošinot personālu ES aģentūru operācijām.
- Dalībvalstis, kuras neizjūt spiedienu, var sniegt finansiālu ieguldījumu jebkādos papildu finansiālos risinājumos, kas vajadzīgi ārkārtas pasākumu īstenošanai.

1. ATTĒLS

Šajā diagrammā vizualizētā veidā ir attēlota migrācijas sagatavotības un krīzes plāna daudzlīmeņu struktūra.

Migrācijas sagatavotības un krīzes plāns

